

мнению, – это то, что, углубляясь в Пушкина, мы, почитатели его творчества и таланта, углубляемся и в самих себя ...

ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ ЯК ПАРТНЕР МАЙБУТНЬОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ЕЛІТИ

О. Ю. КУДРЯВЦЕВ, магістр, викладач

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Характерною відмінністю багатьох теорій сучасного суспільства є технічний детермінізм, що ставить розвиток технології попереду соціальних та політичних перетворень. Не заперечуючи ролі технічних та технологічних перетворень, все ж таки треба наголосити на первинності соці-економічних змін характеристиками яких виступає технічна еволюція. Різноманітні підходи до електронного урядування дають змогу концептуально обґрунтувати глибинність перетворень, показати їх перманентність, як стадії більш глобального процесу соціальних, політичних та економічних перетворень світового співтовариства.

Важливою стороною впровадження новітніх інформаційно-комунікативних технологій є наростаюча цифрова нерівність пов'язана зі збільшенням соціальної та економічної дистанції між розвиненими країнами та так званими країнами третього світу. Оптимізація управлінських та виробничих процесів у розвинених країнах зменшуючи витрати, сприяє здешевленню товарів та процесів, що призводить до подальшого загострення конкурентної боротьби національних ринків з світовим. Будь який світовий досвід впровадження системи електронного урядування покаже його безпосередню кореляцію з тими соціальними та політичними реформами, в контексті яких вона відбувалася та відбувається.

Найвагоміших результатів вдалося досягти тим, хто синхронізував впровадження ІКТ з реформою економічної та громадянської сфери суспільства, дуже своєчасно зрозумівши відносну обмеженість ІКТ як таких у справі оптимізації виробничих та адміністративних процесів. Розглядаючи електронне урядування не лише як електронну присутність державних органів у мережі ІНТЕРНЕТ у сенсі дублювання органів та департаментів, а як принципово нову форму двосторонньої інтеракції ми використовуємо найбільш узагальнену на сьогоднішній день структурну модель електронного уряду. Однією з складових якої є так званий модуль взаємодії «громадянин - держава». Наявність цього елементу повинна сприяти формуванню у свідомості громадян активного ставлення до можливостей впливу на процеси підготовки та прийняття політичних рішень. Проте,

окрім проблеми низької політичної культури, та в цілому політичної пасивності, постає ще й технічна перепона у вигляді невідповідності суспільства та політики до значного збільшення долі операцій з державою у віртуальному просторі.

Наглядним прикладом є спроби впровадження системи електронного документообігу, яка є одночасно кровоносною та нервовою системами електронної держави та електронної демократії. Окрім очевидних переваг, таких як: пришвидшення обміну інформацією, зведення до мінімуму людського фактору у критично важливих процесах, здешевлення функціонування державного апарату навіть за рахунок економії паперових ресурсів існують також і тривожні застереження. А саме, величезна відповідальність, покладена на тих, хто розробляє та супроводжує відповідне програмне та технічне забезпечення, важкість та болючість процесу переходу до такої системи, через суб'єктивні фактори, які призводять до персональної незацікавленості чиновників, мала чисельність у нашому суспільстві спеціалістів відповідної компетентності, брак фінансування. Останній фактор особливо чітко проявляється на первинних етапах розгортання системи, через те, що відбувається дублювання державного апарату у фізичному та віртуальному просторі. Відповідно значно збільшуються й видатки на утримання двох паралельних систем. Причому, окрім видатків на утримання кожної окремої системи, з'являється ще один вид - кошти, які направляються на синхронізації взаємодії двох систем. Саме тому, перший етап здорожує державу майже вдвічі. Позитивним моментом є те, що всі видатки компенсуються значною економією на наступних стадіях.

Виключна роль громадянина у новій системі, його можливість брати персональну відповідальність за власне теперішнє та майбутнє потребує персоніфікації його як однієї з сторін інтеракції.

ФІЛОСОФІЯ ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ТА СОЦІАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ СТУДЕНТСТВА ЧИННИКАМИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Д.В. КУЛАКОВ, магістр, старший викладач

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М. Бекетова*

Виховній та освітянській діяльності кафедр фізичного виховання і спорту (КФВіС), як соціально-педагогічним інститутам вищих навчальних закладів, не вистачає деяких аспектів механізмів системної філософії формування лідерських якостей та соціальної активності студентства. В соціально-